

POST-PRACH

Autorka: Lea Nagyová

Návrh pietního objektu pro rozptýl popela zesnulých si i v bakalářské práci zachoval všechny myšlenky obsažené ve studii a i přes zdánlivou jednoduchost převážně nevytápěného přízemního objektu odhalil mnohé komplikace, které tato koncepce přináší.

Materiálově jde o jednoduchou stavbu s masivními betonovými stěnami a železobetonovými stropy, jejichž provádění, resp. vložení při oboustranné pohledovosti nosných stěn není zcela objasněno. Objekt je správně dilatován, ale poloha dilatačních spar není propsána do dalších prvků - sloupů, oken, povrchu střechy. Adekvátně dimenzované ocelové HEB sloupy s přírubami nemají nahoře ukotvení, odpovídající postupu práce u monolitu, ale vypadají spíš jako dodatečně montované. Při požadavku pohledovosti betonu si lze tento detail těžko představit jako vizuálně nerušivý. Žádoucím zjednodušením by byla eliminace hutněných náspů pod rampami a dokotvení desek ke stěnám, ale zde si složitosti navrženého detailu při realizaci nemusí být studentka ještě vědoma. K dovysvětlení je skladba P2 (D1.B5, D1.B12), kde jsou nasákové izolanty (kročejový a tepelný) nad hydroizolačním souvrstvím.

Nenáročnost TZB mohla být ozvláštněna něčím zajímavým – například přímým čerpáním geotermální energie do podlahového systému, použití tepelných čerpadel pro pouhou temperaci/chlazení tepelně stabilního objektu je nadbytečné, ale jde spíše o záležitost přístupu konzultanta než studentky, která takový systém nemusí ani znát. Koncepce VZT se strojovny na koncích je objektu je sporná, otázkou je zda by se dala ve středu tak úzkého objektu najít jiná místa pro efektivnější centrální umístění jednotek VZT. Dále se tato část zmiňuje o využitelné srážkové vodě, ale neodhalil jsem kde je správně vypočtená akumulací nádrž umístěna. Myšlenka lokálních vsaků většiny vody do pietních louček a hájků je určitě správná. Opomenuta je zmínka o způsobu osvětlení pochozích střech, oprávněně lze očekávat, že i ve večerních hodinách by byl objekt nejen v „dušičkovém“ období hojně navštěvován.

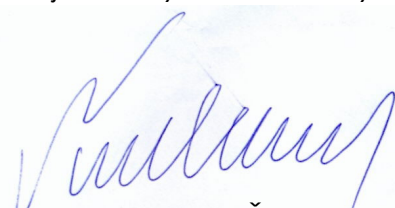
Interiér se zabývá pietními místnostmi, které jsou koncipovány v duchu ostatních prostor stavby převážně z pohledového betonu. Prostor lze označit za důstojný, dostatečně zdokumentovaný, ale při mém čistě subjektivním hodnocení je málo zklidňující - svítidlo ve tvaru svítících zakřivených žeber mi zde příliš evokuje žebra skutečná....byl li to však záměr, odkazující k Adamovu žeburu, pak je význam beze zbytku naplněn.

Za celkově opominut lze označit prostorovou akustiku, které není na rozdíl od kročejové nijak zmíněna. Toto je možné brát jako rizikové, neboť v dlouhých chodbách z nepohltivých materiálů je riziko nepříjemně dlouhého dozvuku vysoké.

Přes výše popsané a spíše drobné nedostatky jde o zdařilý originální objekt, kde by jistě i Walter Sobchak rád rozptýlil popel svého zesnulého kamaráda Donnyho... V každém případě autorka požadavky bakalářské práce jen s výše uvedenými výhradami splnila.

Navržené hodnocení: **C**

8.6.2025

Ing. arch. Pavel Šmelhaus